

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 10473
Den 28. november 2024

Ministeren for ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 1 til B 3, forslag til folketingsbeslutning om at forbyde kønsopdelt svømning i offentlige svømmehaller stillet den 18. november 2024 af Peter Skaarup (DD) og ikke medlem af udvalget (MFU) Susie Jessen (DD).

Spørgsmål nr. 1 til B 3

”Vil ministeren redegøre for indholdet af den dispensationsmulighed, som ligestillingsministeren har fremlagt i forbindelse med ændringen af ligestillingsbekendtgørelsen for at forbyde kønsopdelt svømning?”

Svar

Jeg vil indledningsvist gerne slå fast, at jeg ikke har fremlagt en ny dispensationsmulighed.

Udgangspunktet i lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven) er, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn (§ 2).

Ligestillingsloven giver hjemmel til undtagelser fra forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn (§§ 3 og 3 a, stk. 1). Undtagelserne i ligestillingsloven er i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser.

For det første kan en ressortminister på sit eget område give dispensation til foranstaltninger til fremme af ligestilling, der har til formål at forebygge eller opveje forskelsbehandling på grund af køn (§ 3, stk. 1). Det sker på baggrund af en ansøgning fra den myndighed eller virksomhed mv., der ønsker dispensationen. Baggrunden er, at konkrete initiativer for at fremme ligestilling kan være nødvendige, hvis der skal sikres reelt lige vilkår for kvinder og mænd.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at positive særforanstaltninger kan omfatte en lang række instrumenter, der nævnes bl.a. særligt formulerede informationskampagner, økonomiske incitamenter og personalepolitiske tiltag i den enkelte virksomhed, samt at særforanstaltninger kan tænkes anvendt for eksempel inden for undervisning, der ikke er omfattet af ligebehandlingsloven.

Efter ligestillingsloven (§ 3, stk. 2) kan ministeren for ligestilling fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der kan iværksættes foranstaltninger til fremme af ligestilling uden en dispensation fra ressortministeren. Denne hjemmel er udmøntet i bekendtgørelse om initiativer til fremme af ligestilling uden dispensation. Det fremgår af bekendtgørelsens § 6, at det er tilladt at etablere hold og undervisning mv. for det ene køn inden for idræt, herunder svømning mv. i private foreninger og inden for den offentlige forvaltning. I praksis er bestemmelsen blevet brugt til at tillade, at fx en svømmehal i et begrænset tidsrum kun var åbent for det ene køn, hvor det modsatte køn ikke måtte opholde sig i svømmehallen eller på svømmehallens tilhørende faciliteter. Det ændres nu, så det

tydeligt fremgår, at bestemmelsen alene kan bruges til at lave kønsopdelte hold og undervisning mv., og ikke til at afskære det modsatte køn fra de tilhørende faciliteter.

For det andet kan forskelsbehandling tillades, hvis levering af varer og tjenesteydelser udelukkende eller først og fremmest til personer af det ene køn er begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde dette mål er hensigtsmæssige og nødvendige (§ 3 a, stk. 1). Eksempler på legitime formål kan bl.a. være hensyn til privatlivets fred og blufærdigheden, foreningsfrihed og tilrettelæggelse af sportsaktiviteter (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 4584).

Magnus Heunicke

/

Mette Kaae Hansen